

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 595: Vượt Ngoài Hình Tướng, Đó Là Không Chấp Trước

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 050)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Vượt ngoài hình tướng, đó là không chấp trước.】

Siêu việt là gì? Chính là điều mà trong Kinh đã giảng: “Ứng vô sở trụ” (Nên không có chỗ trụ), vô trụ thì liền siêu việt. Thế nào gọi là vô trụ? Chính là không còn để việc đó vướng bận ở trong tâm nữa, vậy là đã siêu việt rồi. Công phu hoàn toàn là làm ở ngay nơi tâm địa, chứ không phải ở ngoài tâm; dụng công ngay trong tự tâm, không còn chấp tướng nữa. Chúng ta nói một cách thông tục hơn một chút để mọi người dễ hiểu, đó là không còn vướng bận, không còn lo âu nữa. Sự việc này đến cũng tốt, không đến cũng tốt, thành cũng được, không thành cũng chẳng sao, thấy đều tốt, như vậy bạn sẽ được tự tại.

Tôi tự tại rồi, nhưng tôi còn có hy vọng cuộc sống của người khác có thể trải qua hạnh phúc hơn một chút, an vui hơn một chút, vậy phải làm sao đây? Chúng ta nhất định phải nỗ lực, nghiêm túc đoạn ác tu thiện. Mỗi ngày chúng ta làm khóa lễ tụng niệm cũng vậy, mà sau khi kết thúc buổi giảng kinh cũng vậy, đều phải niệm bài kệ hồi hướng: “Nguyện đem công đức này, trang nghiêm Phật Tịnh độ”; lại còn phải “Trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường”. Thế nhưng, miệng niệm mà không thực hành, đây là chỉ ban ân huệ ngoài miệng chứ thực tế lại chẳng làm, chúng ta vẫn là có lỗi với Phật Bồ Tát, có lỗi với tất cả chúng sanh.

Phải làm như thế nào? Mỗi ngày đều đoạn hết thấy ác, tu hết thấy thiện. Đem công đức đoạn ác tu thiện—đoạn ác tu thiện nhất định sẽ được phước báo, nhất định là lìa khổ được vui—đem cái quả báo lìa khổ được vui đó thấy đều hồi hướng cho chúng sanh, đem niềm vui và phước báu này đều nhường cho chúng sanh thọ hưởng, đây chính là chúng ta “nói được làm được”. Chúng ta đoạn ác tu thiện, bản thân tuyệt đối không hưởng phước, mà nhường phước báo ấy cho người khác hưởng, cho tất cả chúng sanh hưởng, như vậy mới đúng; bản

thân tự thụ hưởng, vậy thì sai rồi. Đối với đệ tử Phật, đặc biệt là lời giáo huấn dành cho đệ tử xuất gia, đệ tử xuất gia phải trụ trì Phật pháp, phải tiếp nối huệ mạng của Phật, hoằng pháp lợi sanh; Phật dạy đệ tử xuất gia phải “đĩ khổ vi sư” (lấy khổ làm thầy), phải làm ra một tấm gương cho người thế gian xem. Chúng ta nói được làm được thì người thế gian mới chịu tin tưởng, mới vui vẻ tiếp nhận sự giáo huấn của Phật pháp. Cho nên, “không chấp trước” là điều vô cùng quan trọng. Không chấp trước là trí huệ, bồ thí là từ bi; chữ “bồ thí” này mang ý nghĩa rộng, bao gồm toàn bộ cuộc sống của chúng ta, đều là đang làm tấm gương, làm hình mẫu cho tất cả chúng sanh, đây gọi là Đại từ Đại bi.

【Không chấp trước, là Đại Trí vậy. Tùy thuận ở trong đó, là chẳng hoại, là Đại Bi vậy.】

Tùy thuận chính là “sanh tâm”, cùng chung sống với hết thảy chúng sanh, “hòa kỳ quang, đồng kỳ trần” (hòa mình vào cõi đời trần tục), làm một tấm gương tốt cho tất cả chúng sanh, làm tấm gương phá mê khai ngộ, làm tấm gương lìa khổ được vui, đây chính là Đại từ bi. Trong kinh Bát Nhã không có gì khác, chính là dạy chúng ta phải có đầy đủ Đại trí huệ, Đại từ bi; Đại trí huệ và Đại từ bi này hoàn toàn được thể hiện ngay trong đời sống hằng ngày. Trong việc đối nhân xử thế, tiếp vật, từng ly từng tí, không gì chẳng phải là Bát Nhã, không gì chẳng phải là Từ Bi, như vậy là đúng rồi.